

Topné období

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

Když začne topné období,
tak lezou na mě choroby
a všechny možné splíny.

Má tvář je neoholená,
taky mě zebou kolena,
neboť mám řídké džíny.

Ale že mám v duši na dně
optimismu zbytky,
k osudu se stavím kladně
a svádím s ním bitky.

Když padá listí z kaštanů,
já dám si klobouk na stranu
a očekávám deště.

Když deště kabát prolijí,
netrpím melancholií,
mám suché sáčko ještě.

Když padá listí ze stromů,
já podám ruku někomu,
buď paní nebo slečně.

Čas těžko někdo zastaví,
tak budme k sobě laskaví,
vždyť nežijeme věčně.

Když padá listí ze stromů,
podejte ruku někomu,
buď paní nebo slečně.

Čas těžko někdo zastaví,
tak budme k sobě laskaví,
vždyť nežijeme věčně,
vždyť nežijeme věčně,
vždyť nežijeme věčně.